

RIBA ILDIKÓ

Lángözön

pislogó holdas borús estén
ég hullatott hús könnyeket
szépiá színben szenderegve
csodát vártam végtelent

duruzsoló szélben kíváncsi
esőcsepp szemezett velem
gyémántkarca ablaküvegre
írta vár rád új szerelem

ma újra álmodom az estét
agyam moziójában pörög
szakadásig filmje lángözön
skarlátvörösen hömpölyög

Pokolban

központi fűtés
és rezsimentes lakás
ingyen ellátás

ára nem más csak
lélektisztítás sírva
semmire nem vágysz

fohászkodnak csak
a lödörgő vétkesek
ördögöt kérik

iszappakolás
hűvöse enyhíthetné
forróság kínját

Elsodor

szavad váratlan zápor
hús cseppje beborít
tekintetem vádol

üres hódítás csupán
szemedben fénylő vágy
gyűrötten omlik ruhám

Lángoló jégcsap

lángoló jégcsap
kéklő tüze megfagyaszt
kiolt vágyakat

Vízió

sötét kuszált égen
halott galamb repül
angyalok pokolra szállnak

gyors zsolozsmát mormol
lét keresztjén függő
rémülten imádkozó pap

színek nélküli éjben
rács mögé zárt rettegés
ládába lakatolt lelkek

nyöszörgő könnyörgése
halló fület nem talál
párás homályban messze száll

Másként

ma valahogy
másként kelt
fel a nap
szürke felhők
mögött erőtlen
próbálkozott
sugara bágyadt maradt

ma valahogy
másként keltem fel
nyomott lélekkel
fáradt szívvel
szomorúan
tüntető tudattal
nem akarom ezt a napot

ma valahogy
mégis pátosz
zsibongott belül
ünnep halotta imért
nem kopó emlékeim
sírotokon gyertyaláng
méltósággal lobog

ma előveszem
fekete ruhám
összenyom
könyeim mellett
a szép emlék
ajkaim köré
mosolyt rajzol